

Tasim
Gjokutaj

BISEDE
ME
MBESEN

poema

SH-PS-1

SH-PS-1
P.P.

BIBLIOTEKA E PIONIERIT

Tasim
Gjokutaj

Redaktor
ODHISE GRILE

Bisedë
me
mbesën

8168

42243

POEMA

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

I .
Bisedë
me
mbesën

1.

Unë s'kam qenë gjithnjë gjyshe,
flokëbardhë me syze në sy,
moj mbesëz, kam qenë dhe ndryshe,
e vogël, e vogël sa ti.

Kam pasur ca shoqe në fshat,
si shoqet e tua, të mira,
gëzime dhe bukë kishim pak,
po kishim një mal me dëshira.

Dhe kukullat i donim, i donim,
po s'patëm një kukull, të shkretën,
me lecka e pecka sajnim
ca kukulla të varfra si veten...

Kam pasur një shoqe, moj Edë,
Burbuqen, të bukur si nuri,
me sytë të kaltër si deti,
me flokët të artë si gruri.

Me çapin të lehtë, thëllëzë,
oh, lëre se ç'vajzë që ishte,
s'arriti ditëzeza të bëhej
as nuse, as nënë, as gjyshe.

Si iku? As unë s'e kuptova,
dy ditë në lojë pat' munguar,
ndaj shkova me vrap e kërkova,
më thanë: «Te halla ka shkuar!»

Më thanë: «Te halla ka shkuar,
në fshatin pesë male kaptuar...»
E prita në lëmë te ledhi
një ditë, dy ditë... po s'erdhi.

Malli më piku, letra nuk bënim,
se shkronjat, moj mbesë, s'i dinim,
ndaj dilja çdo mbrëmje te lëmi
të pyesja gjith' zogjtë që vinin.

Ata s'më tregomin asgjë,
Ç'u bë ajo vajzë, ç'u bë?

2.

Kur oxhakët villnin tym
mbi kasolle, si çibukë,
dhe 'dëbora me thëllim
mbuloi fshatin pup e pup!

erdh' një lajm i zi si nata,
që të gjithë i mallëngjeu:
«Burbuqen me flokë të arta,
thonë... lumi e rrëmbeu».

Kur e thanë atë emër,
qysh u mbajta, nuk e di,
si një thikë e fortë në zemër
më goditi lajmi i zi.

Mora rrugën për në lumë,
lumi rridhte tatëpjetë,
thithte borë e nxirrte shkumë
dhe nxitonte për në det...

«Ndal, o lumë, ndal, moj borë!
Ndal, pa ndal dhe ti, moj erë!
Shoqen time, kush e mbyti?
Hë pra, flisni, po ju them!»

Lumi rend me vrap si kalë,
bora bie pa pushim,
ndërsa era nëpër mal
ulurin e ulurin...

3.

Një djalë nga fshati
lajm tjetër përhapit:
«Vajzën e filanit
nuk e mbyti lumi,
e mbyti... Kanuni!»

Kanuni s'qe lumë,
as pushkë, as litar,
Kanuni qe libër
i ngopur me fjalë.

Ti, Eda, ke sot
plot libra të bukura
me yje, me zogj,
me trena, me flutura.

Si librat e tua
Kanuni nuk ishte,
ai brenda kishte
ligje të çuditshme:

